

Stichting Mediamatic

van
Maken
naar
Groeien

Beschrijving en toelichting
meerjarig Programmaplan
E-cultuur 2015 – 2016

voor

Stimuleringsfonds Creatieve
Industrie

Amsterdam April 2014

Evaluatie

Eerst even zeuren over Financiering en planning

De huidige periode is nog maar net bezig. Het is gek om nu al weer een plan te schrijven. Het vorige plan schreven we voor 4 jaren. Daar is nu 1 1/3 van gepasseerd. Voor de Gemeente Amsterdam, waar we in het kunstenplan zitten, zijn we gewoon in het begin van die 4-jarige periode.

Voor het Stimuleringsfonds doen we een nu een "tussentijdse evaluatie". Dat blijkt een vruchtbare oefening, er is al weer veel gebeurd in de eerste 2 jaar.

Toch zijn we niet blij met de 2-jarige systematiek.

Als organisatie zijn we gewend om lange lijnen uit te zetten en daarbinnen te improviseren. Het 4-jarige ritme waar we sinds 1999 in zitten ondersteunde dat goed. Ook met de bescheiden financiering die het levert, geeft het ons een basis die we gebruiken om projecten te ontwikkelen voor de langere termijn. De huidige 2-jaren systematiek van het Fonds verzwakt ons. Andere fondsen hanteren een 2+2 systeem van tussentijdse toetsing halverwege een kunstenplanperiode. Dat zou de stabiliteit ten goede komen. Het zou goed zijn om de systematiek te heroverwegen voor toekomstige termijnen. En misschien zelfs op zoek te gaan naar een hernieuwde vorm van 4-jarige financiering voor kleinere instellingen met een lab functie.

Evaluatie programma 2013-'14

We zijn in 2013 en '14 door gegaan met de beweging die we eerder al ingezet hadden. Van maken naar groeien. Van harde elektronische technologie naar biotechnologie. Van elektronische cultuur naar emergente cultuur.

In het voorjaar van 2013 zijn we vertrokken uit onze centrumlocatie op de Vijzelstraat. Ondanks de onzekerheid en het uitstel van de ontwikkeling van de Van Gendthallen namen we onze intrek daar. In het eerste project "Freezing Favela" thematiseerden we onze status. Het wilde bouwen zonder vergunning of verwarming, en zonder mogelijkheid tot duurzame investering trok een groot aantal deelnemers van die samen met ons een zeer tijdelijk "broedplaats" hebben gebouwd. Het was een zeer vitaal social design project waarbij de beleving van de bijzondere ruimte en lokatie versterkt werden. Diverse workshopruimten, een compost-gestookt hotel, een restaurant, duivenmest aggregator, upcycling werkplaats en kringloop-destilleerderij en niet te vergeten de tostiboerderij, vormden het fantastische decor voor een groot aantal zeer open activiteiten.

Door de vrije ruimte konden we het aquaponics-project uitstekend ontwikkelen. We hebben een serie prototypen op locatie gebouwd maar ook in het designhuis Eindhoven, Museon den Haag en op diverse festivals. Een derde ontwerp hebben we deze winter succesvol getest als structureel element van een gebouw dat tegelijk de hele klimatisering doet en voedsel voor de medewerkers produceert.

Het Myco Plastics project met de UUtrecht is goed op gang aan het komen met een mooie groep deelnemers. Het is nog vroeg om resultaten te rapporteren maar het model van samenwerken met een kennisinstelling is zeer bemoedigend. We ontwikkelen meer bio design programma's en hopen die ook in samenwerkingen met universiteiten op te zetten.

We zijn genezen van de veronderstelling dat we een sterke band met de buurt kunnen opbouwen. Dat hebben we nu twee jaar geprobeerd op de locatie en de conclusie is dat we te radicaal zijn om een serieus deel van de direct omwonenden aan te spreken. Ons publiek bleef uit het hele land komen. En niet speciaal uit de buurt.

Behalve dan om te protesteren tegen de herrie van de koeien:), of juist om de varkentjes te knuffelen.

We hebben geleerd dat we onze thema's zoals we ze hieronder beschrijven, scherp moeten ontwikkelen en dat we aansluiting moeten blijven zoeken met het nationale en internationale publiek dat deze ontwikkelingen gretig volgt.

Het uitbuiten van de kwaliteiten van de locatie heeft ons wel geholpen om een goed programma te ontwikkelen. Het is alleen de ligging die een handicap is gebleken.

Met de klassieke tentoonstelling "Faceless" hebben we momenteel een inhoudelijk succes in huis. We vinden hem zelf echt goed geworden, en de pers is unaniem laaiend. Kunst en media zijn nog steeds af en toe een mooi thema voor ons. Toch denken we dat de biothema's nu een grotere urgentie hebben. Faceless had net zo goed in het Stedelijk kunnen staan.

De bezoekerijfers vallen echter tegen. Zelfs bij een zo goed gepubliceerd evenement als Faceless (2 pagina's Volkskrant met 4sterren, 30 minuten lokale TV etc. etc.) lijken mensen niet om te willen fietsen naar ons industrieterrein.

Huisvesting

Het Van Gendhallen Avontuur

In 2012 hadden we constructieve gesprekken met Stadgenoot, de eigenaar van de Van Gendhallen. We onderzochten de mogelijkheid om een behoorlijk stuk (2.500m²) te verwerven van het gebouw dat wijzelf en onze bezoekers zo prachtig vonden. En dat dan duurzaam ontwikkelen tot een mooie plek voor ons programma. De plannen voor integratie van Aquaponics in de architectuur en innovatieve omgang met de monumentenstatus van het gebouw stonden centraal in ons beleidsplan voor de huidige periode.

Stadgenoot brak de gesprekken af en kondigde aan om per september 2013 het geheel (15.000m²) aan één stuk te willen verkopen aan de meestbiedende partij met een aantrekkelijk plan. Wij hebben met een aantal medehuurders een consortium gevormd om Stadgenoot een aanbod te kunnen doen. Nog vóór de aangekondigde oriëntatietermijn liet Stadgenoot weten dat er een goede partij gevonden was en dat biedingen niet op prijs gesteld zouden worden. In januari 2014 werd bekend gemaakt dat de Van Gendhallen in hun geheel aan kinderwagenconcern Bugaboo verkocht zijn. Stadgenoot zegde per eerste gelegenheid de huur op en Bugaboo geeft aan dat ze haast hebben. Dat betekent dat Mediamatic zeer snel op straat zal staan.

Binnen 3 maanden. Per 30 juni 2014.

We proberen nu om uitstel te krijgen zodat we een redelijke overgang naar een nieuwe locatie kunnen maken.

Nieuw: Dijksgracht 6 / DIVVwerf

We zijn met de gemeente Amsterdam in gesprek over een geweldige locatie: dicht bij het centrum en station CS, het Muziekgebouw en de Openbare bibliotheek. Een terrein aan het water tegenover het marine-etablisement dat in de komende jaren openbaar gebied zal gaan worden.

Die locatie zal een beter publieke toegankelijkheid en zichtbaarheid bieden. Er is open terrein waar testmogelijkheden zijn voor ons programma Bouwen met Leven.

De uitwisseling met de buurt krijgt dan een nieuwe impuls. Er zijn initiatieven op gebied van stadslandbouw en onderwijs die een goede synergie met ons programma beloven.

Al met al is de op handen zijnde verhuizing geen slechte zaak. De tijdsinvestering in de ontwikkeling van de huidige locatie moet wel afgeschreven worden.

vooruitblik op de programma's 2015-2016

Programma 1: *Pis Project*

Een groot publieksproject dat we in 2015/16 gaan doen. Pis Project (werktitel) verbindt urine in de kunsten met innovaties in ontwerp, architectuur, milieubeheer en energieopwekking.

Een van de belangrijkste kunstwerken van de 20e eeuw is een urinoir. Op een sokkel. Urine is sinds 1917 in de beeldende kunst een steeds vaker terugkerend thema geworden. Daarbij speelden negatieve connotaties en provocerende kracht vaak een belangrijke rol. Maar ook de directe aanwezigheid van de kunstenaar en het hyperrealisme van het werken met lichaamsvloeistoffen en andere excrementen keren steeds terug.

In de 21e eeuw groeit in andere sectoren de positieve belangstelling voor urine. Het is een bron van nitraat, fosfaat en kalium. Zonde om weg te spoelen door het riool. Pis wordt hip. In het verlengde van de aandacht voor stadslandbouw leren mensen dat ze hun urine kunnen bewaren om er hun geveltuintjes mee te begieten (wel verdunnen!). Het verven van textiel of het medicinaal gebruik van urine blijft nog wat achter in de huidige revalidatiegolf, maar ook daar groeit de aandacht.

Er is veel innovatie op het gebied van WC's in het westen maar ook in opkomende economieën. De veranderingen op gebied van urine verbinden met grote maatschappelijke thema's als grondstoffenschaarste, klimaatverandering en waterschaarste.

Interessant zijn actuele innovaties rond urine:

Bill en Melinda Gates investeren in microbische energiecellen die elektriciteit uit urine halen. Het ministerie van IenM verwacht dit soort tech te gaan gebruiken in haar nieuwbouw in Den Haag het gebouw zal (deels) verwarmd gaan worden met energie uit de eigen urine.

Er wordt zelfs gebouwd met pis. Verschillende groepen zijn bezig met de ontwikkeling van bio-cement, dus een mortel die geen energievretend portlandcement bevat maar waar een microbiologisch proces met urine als bindmiddel functioneert.

Overigens is ook onze Aquaponics (2.1) een pisproject. De planten worden gevoed met afvalstoffen van de vis die in samenstelling nog het meest op urine lijken. Op dit moment praten we daar niet over. We gaan er vanuit dat dat, na een succesvol Pis Project, wel kan.

Het Pis Project zal bestaan uit een mix van middelen: twee tentoonstellingen, series workshops en presentaties, en een ontwerpwedstrijd.

Kennisoverdracht en communicatie is sterk in bijna alle onderdelen van het project. We verwachten bovendien veel groepsbezoek via scholen.

Programma 2: *Bouwen met Leven*

Het programma Bouwen gaat over het omarmen van een traditionele vijand van in de gebouwde omgeving en het leren hoe mooi en waardevol het product van een slimme samenwerking met planten, dieren en zwammen kan zijn. En het gaat over hoe je kunt ontwerpen met groen en ruimte kunt maken voor complexe kringlopen in de stedelijke architectuur.

Deelprogramma 2.1: *Aquaponics in de stad*

Aquaponics is het kweken van vis, groente en fruit in een gesloten kringloop. We ontwerpen en testen verticale systemen die een zeer hoge voedselproductie kunnen halen op zeer beperkte ruimte. De integratie van zulke systemen in architectuur en stedenbouw vormen een interessante impuls voor de esthetiek, klimaatbeheersing en symboliek in gebouwen. De betekenis van aquaponics voor de voedselproductie in Nederland wordt vaak overdreven. Puur voor voedselproductie zijn de voordelen in drogere, warmere regio's veel groter. In Nederland gaan we verder met het testen van de integratiemogelijkheden in de stad. Het huidige "Strohut" kantoor van Mediamatic in de Van Gendhallen is een stap in dat onderzoek waarbij 3 aquaponics systemen de draagstructuur vormen voor het dak van het kantoor en dat zelfde kantoor ook klimatiseren.

Op de nieuwe lokatie Dijkgracht zullen we een vergelijkbare integratie in de publieksruimten ontwikkelen.

Het ontwerpen van aquaponicssystemen in andere klimaatzones ook een project waar we nu aanvullende financiering voor zoeken. Met name een combinatie met het Living Roof project (2.3) is kansrijk.

Kennisoverdracht en communicatie op de gebied van aquaponics doen we in workshops, tentoonstellingen, rondleidingen en bezoekersprogramma's.

Deelprogramma 2.2: *Gevelpanelen kweken*

Eind 2014 beginnen we met een project waarbij we isolatie voor gebouwen kweken. In dit geval gaat het om gevelpanelen voor een nieuwe kaswoning op de Buiksloterham in Amsterdam Noord (Thomas Dill en Gerald Lindner). Dit project loopt door tot in 2016 en is een samenwerking met Kasco.cc

De toepassingen en groeiwijzen binnen de architectuur zijn een veelbelovend gebied dat we de komende jaren verder gaan ontwikkelen. Een van de partners is de TU Eindhoven, faculteit bouwkunde, de groep van Prof. dr. Patrick Teuffel.

Deelprogramma 2.3: *Living Roof*

Een ander project op gebied van bouwen is het Living Roof project. daarbij gaat het om het sterk verbeteren van de leefkwaliteit van golfplaten hutten in Zuid-Afrikaanse townships. We testen nog in 2014 in Kaapstad (world design capital) een eerste ontwerp waarbij lokaal landbouwafval (stro) wordt gecombineerd met oesterzwammen tot een isolatielaag die op eigen kracht vastgroeit aan metalen golfplaat. In die laag worden zonnecellen, accu's, led-licht mesh-networking WiFi en usb-laadpunten meegegroeid waardoor een aantal zeer knellende problemen in de Zuid-Afrikaanse sloppen worden aangepakt met behulp van lokale arbeid, grondstoffen en energie.

Deelprogramma 2.4: *Phill Ross: Mycotectures*

In 2015 maken we een project met de Californische kunstenaar Philip Ross (New York 1960). Phil Ross' werk is van enorm belang voor de huidige ontwikkelingen in Bio based design. Zijn fascinatie met biologie, technologie en ecologie zit in al zijn werk en hij heeft een groot aantal van de principes die we nu in tentoonstellingen als Bio Design (HNI 2013) verzameld zien, al eerder toegepast in zijn beeldende werk. Phil Ross plaatst zich niet als ontwerper maar als kunstenaar. Zijn werk is een goed voorbeeld van de vrijheid die in de beeldende kunst bestaat. Beeldende kunst loopt vaak voor op andere kunst disciplines.

Ross maakte al aan het eind van de 20e eeuw bouwsels met zwammen die hij "Mycotectures" is gaan noemen. Die gebouwen zijn symbolisch en staan over het algemeen in galerieën en musea. Ze zijn voor ons een inspiratie maar ook bijvoorbeeld voor de oprichters van Ecovative Design, de firma die in de USA furore maakt met mycelium verpakkingsmateriaal. Ook het spraakmakende ontwerp van The Living voor het, nog te bouwen, tijdelijke paviljoen bij MoMA PS1 is schatplichtig aan Ross.

Met Phil Ross gaan we een overzichtstentoonstelling maken en workshops organiseren. Daarnaast zijn we met hem in gesprek over een nieuw mycelium project.

Programma 3:

Sociale Sensornetwerken

De ontwikkeling van sensortechnologie en mobiele media maken het mogelijk om samen met burgers de omgeving in kaart te brengen door te meten. Je kunt heel veel meten tegenwoordig; van objectieve ruimtelijke data als luchtkwaliteit, geluidsniveau of verkeersdrukke tot persoonlijke gegevens als stress, hartslag of humeur. Daarnaast zijn er de politieke vragen over de stad. Al die gegevens worden door burgers zelf verzameld met hun eigen methoden en sensoren. Sterker nog: we gaan met de deelnemers van het project de vragen agenderen. Dus samen zoeken naar antwoorden op de vragen van de deelnemers. We gebruiken sociale netwerken om de gegevens te verzamelen, in kaart te brengen en te interpreteren. Zo maken we gezamenlijk met de bewoners een nieuw beeld van de stedelijke omgeving. We hebben marktonderzoek gedaan onder ouders van een lagere school in Amsterdam en de bereidheid om deel te nemen aan zo'n onderzoek blijkt groot.

De benadering richt zich primair op het persoonlijk verzamelen en interpreteren van data en onderscheidt zich daarmee van opendata/appsvoor.nl-achtige projecten waar bestaande data ontsloten worden. Wèl gaan we onze verzamelde gegevens koppelen aan bestaande datasets. Daarvoor werken we samen met Waag society.

Het project is gestart in 2013 en inmiddels hebben we een aantal prototypen gebouwd die fijnstof meten. Daarvan hebben we geleerd dat fijnstof minder geschikt is. (De lokale variaties in goedkoop meetbaar fijnstof worden zo sterk door weersomstandigheden (smog) beïnvloed dat mobiel meten weinig waarde toevoegt.) Daarom zijn we in 2014 overgestapt op NO₂. Dat blijkt geschikter voor mobiel meten en het sluit beter aan op het statische meetnetwerk van Waag society.

De onderzoeksvraag is: hoe kun je met zulke methoden betrokkenheid bij de stad ontwikkelen en deelname aan de ontwikkeling van de stad bevorderen? Het maken van een gedetailleerde inventarisatie van je eigen omgeving geeft een sterk beeld waar je zelf voor verantwoordelijk bent. Die verantwoordelijkheid ontstaat op het moment dat je de informatie in kaart brengt. En dat kan aanleiding zijn

voor actie. Zowel persoonlijke gedragsverandering als politieke actie om beleid te beïnvloeden.

Het project zal verder worden ontwikkeld in samenwerking met Milieudefensie waarbij we nu onderzoeken hoe we een app kunnen maken die mensen adviseert over locatie en timing van buitenactiviteiten als fietsen en sporten. De productie van een grote oplage mobiele sensoren zal in 2015 een Kickstarter project gaan worden.

Kennisoverdracht en communicatie worden in eerste instantie gedaan via publicatie en workshops in de professionele sfeer. Dus met ontwerpers die willen leren over interacties tussen quantified self-achtige dataverzameling en de publieke sfeer. Later schakelen we geleidelijk over op massamedia om de financiering en het brede gebruik te kunnen begeleiden.

Programma 4: *Het nieuwe Fermenteren – Eten met Schimmel en Bacteriën*

Sommige van de exclusiefste delicatessen zoals truffels, morieljes en porcini zijn zwammen. Dat weet iedereen. En ook dat Nederland één van de wereldleiders is van de productie van saaie champignons in blauwe bakjes.

Minder bekend is dat fermentatie onmisbaar is bij de vervaardiging van veel meer voedingswaren en genotmiddelen. De lekkerste kaas zit vol met schimmel en bacteriën. Wijn en bier zijn pas lekker als ze niet alleen eenvoudige gist bevatten maar een rijke mix aan schimmels. De beste Italiaanse salami heeft een schimmellaagje maar ook het vegetarische tempeh bestaat uit volledig aan elkaar geschimmelde sojabonen. Zuurkool en haar Koreaanse zusje Kim Chi zijn gefermenteerd met bacteriën. En yoghurt is meestal ook een levend fermentatieproduct (niet bij Campina).

Daarnaast maakt de procesindustrie op grote schaal gebruik van micro-organismen voor de bereiding van smaakstoffen, vitaminen en medicijnen. Daar ziet niemand iets van, maar het is een heel innovatieve bedrijfstak.

Toepassingen van fermentatie in de keuken zijn heel traditioneel en “authentiek”. Zwammen en bacteriën zijn nog vrijwel afwezig in het hedendaagse food design. Dus daar liggen mogelijkheden die we moeten gaan verkennen.

Dit programma gaan we op zetten met eet-ontwerper Marije Vogelzang en worstman Samuel Levie (Brand en Levie, YFM).

Programma 5: *Myco Plastics*

Dit programma gaat over toegepast materiaalonderzoek. Mycelium wordt al een tijdje herkend als leverancier van vezels voor nieuwe materialen. De gevelpanelen en dakisolatie uit programma 2 zijn daar een snel en praktisch voorbeeld van. Ontwerpers zijn ook geïnteresseerd in andere, meer precieze toepassingen die veel meer onderzoek vragen. In dit programma worden materiaaleigenschappen van mycelium polymeren onderzocht door wetenschappers in samenwerking met ontwerpers die de nieuwe materialen willen testen in hun ontwerpen.

Deelprogramma 5.1: *Myceliumproject met UU*

Dit project is gestart in 2014 en heeft voorlopig voor 2 jaar financiering van NWO. Het project gaat over materiaalonderzoek van ontwerpers naar de mogelijkheden van het mycelium van één specifieke soort. De groep mycologen rond Prof. dr. Han Wösten aan de Universiteit Utrecht werken samen met een team ontwerpers onder leiding van Maurizio Montalti. Alle ontwerpers hebben een project gedefinieerd dat door de mycologen is getoetst op haalbaarheid. Ze leren zelf met organismen werken in het lab bij Mediamatic en gaan daar waar nodig in het lab van de UU door met onderzoek. Het bijzondere aan dit project is dat de UU de kennis, de faciliteiten en de vergunningen heeft om het genoom van de zwam te hacken zodat materiaaleigenschappen bereikt kunnen worden die niet vanzelfsprekend zijn met bestaande soorten. Als de GMO schetsen aan de wensen voldoen dan is het mogelijk om via een natuurlijk veredelingsproces dezelfde eigenschappen te ontwikkelen zodat de soort ook buiten het lab gekweekt kan worden. Op deze manier krijgen ontwerpers unieke toegang tot gereedschappen die in hun eigen atelier onpraktisch en zelfs volkomen illegaal zouden zijn. Zie voor de deelnemers en hun ontwerp vragen <http://mediamatic.net/mycoplastic>

Deelprogramma 5.2: *3D printen met levende Organismen*

Eric Klarenbeek trok recent aandacht met zijn eindexamenwerk in Eindhoven. Een 3D geprinte lounge stoel waar de oesterzwammen uitgroeiden. Een “bedrijfsongelukje” met een onverwacht sterke communicatiewaarde. Samen met Eric gaan we het deelprogramma 3D printen ontwikkelen. Heel veel 3D printen wordt gedaan met plastics (al dan niet “bio”). Dat is snel en makkelijk maar levert objecten met zeer eenzijdige materiaalkwaliteit op. Door met levende organismen

te leren printen worden levende objecten mogelijk die nadat ze geprint zijn, door kunnen groeien. Ze kunnen daardoor sterker worden, verbindingen met andere objecten aangaan, van vorm veranderen of zichzelf weer vernietigen. Dit onderzoek start eenvoudig en praktisch maar heeft een enorm potentieel. We verwachten een grote schare jonge ontwerpers en kunstenaars die willen kennismaken met deze manier van werken. Nog in 2014 beginnen we met een kleine serie workshops zodat we het potentieel kunnen verkennen en het project preciezer definiëren.

Programma 6: *Interdisciplinaire Verkenningen*

Naast de ontwikkeling van de programma's moet er geïmproviseerd worden. Er zijn programmaonderdelen die niet in één bestaand thema passen omdat ze te divers zijn of omdat ze inspelen op actualiteit. Of omdat ze verbindingen leggen tussen de programma's en hun context.

Een voorbeeld daarvan zijn de Ignites, dat zijn maandelijkse avonden waar 12 makers een 5-minuten presentatie geven over hun werk. Ze zijn een levendige publiekstrekker en maken dat we elk jaar 120 makers op het podium kunnen zetten.

Ook de "Bio-Industry Talks" zijn maandelijkse avonden waar 2 of 3 makers wat langer presenteren met werk dat in het bredere thema "kunst en ontwerpen met organismen" past. Met die bijeenkomsten spreken we een breder publiek aan met onderwerpen die net wat ruimer zijn dan de definities van de programma's.

In de begroting houden we rekening met één tentoonstelling in de twee jaar die ook buiten de grenzen van de programma's valt.

Een ander voorbeeld is onze deelname aan het 3package deal programma van AFK en Bureau broedplaatsen Amsterdam. 3 instellingen selecteren voor een jaar een veelbelovende, net afgestudeerde kunstenaar die begeleiding, woon- en werkruimte krijgt.

Financiering

Middelen

Alle programma's gebruiken een mix van dezelfde set middelen. Voor de hand liggend maar we geven toch even een kort overzicht:

Tentoonstelling

Het duurste en ingewikkeldste ding om te doen. We maken er in principe drie per jaar tenzij we aanvullende financiering vinden. Op dit moment vinden ze plaats in eigen huis. Hopelijk hebben we in de volgende locatie weer een goede (maar kleinere) tentoonstellingsruimte.

Workshop

Belangrijk middel voor kennisoverdracht en programmaontwikkeling. We organiseren er minimaal 25 per jaar.

Atelier

Een werkruimte waar ontwerpers en kunstenaars hun projecten ontwikkelen en kennis maken met nieuwe technieken en praktisch ondersteund worden.

Presentaties

Op het podium met een wat groter publiek. Alle mensen met wie we werken presenteren. Vaak in combinatie met gasten. Publiek minimaal 50, meestal meer.

Publicatie

Doen we vooral op onze website. Altijd voor aankondiging en documentatie van events maar vaak ook voor samenwerking en het vinden van deelnemers. Iedereen die iets doet bij ons wordt zelf lid van de site en kan publiceren en uitwisselen.

Communicatie

Het programma van Mediamatic draait voor een groot gedeelte om actieve, participerende rol van ons publiek. De workshops zijn een laagdrempelig onderdeel om zelf mee te doen en te leren maken, terwijl de presentaties veel ruimte geven om input te geven. De uitdaging voor ons is om deze interactieve relatie met ons potentiële publiek uit te breiden, te voeden en vast te houden. Het spreekt vanzelf dat ook onze communicatiestrategie hierop geënt is. Onze nog steeds groeiende online community, ondertussen een kleine 15.000 actieve profielen, blijft een sterk medium om direct met onze achterban te communiceren.

Daarnaast maken we veelvuldig gebruik van onze social mediakanalen om onze programma's te communiceren, open calls uit te zetten en deelnemers van de workshops te bereiken.

Mediamatic zit vol met mensen die vooral inhoudelijk gedreven zijn. We geven het liefst geld uit aan een extra project, kunstenaarshonorarium of materiaal. Daarom hebben we nu een dwingende regel gesteld. Voortaan wordt ten minste 15% van elk projectbudget besteed aan communicatie.

Doelgroepen

Het huidige publiek van Mediamatic varieert per evenement. We hebben een vaste groep bezoekers die ons programma in de gaten houdt en regelmatig langskomt. Dit zijn voornamelijk creatieven en jongeren uit de randstad. In de afgelopen jaren hebben we bovendien een goede naam opgebouwd onder geïnteresseerden in biomaterialen. Met Pis Project en Eten met Schimmels presenteren we 2 programma's die bijzonder geschikt zijn voor een breed en divers publiek. Myco Plastics en Bouwen met Leven zijn gericht op specifieke doelgroepen zoals ontwerpers, architecten en wetenschappers. De resultaten zullen later in een tentoonstelling aan een groter publiek worden gepresenteerd, maar eerst willen we deze actieve doelgroepen bereiken, enthousiasmeren en betrekken.

Strategie

Mediamatic communiceert zoals iedereen, via social media en onze mailinglist. Soms maken we gebruik van betaalde reclame, vooral voor affiches en flyers in Amsterdam. Ook werken we met mediapartners, zoals Gonzo (circus) en Subbacultcha!. Foto en video zijn een onmisbaar communicatiemiddel. We hebben dan ook altijd twee fulltime stagiaires die zich hiermee bezighouden.

Elk programma vraagt om een eigen communicatiestrategie; de beste mix van social media, flyers en posters, onze eigen online community, actieve benadering van landelijke en regionale media, goed contact met relevante blogs, en betrokken mediapartners. Vooral online zien we nog mogelijkheden om ons publiek beter te bereiken. Daarom zullen we onze website restylen, zodat relevante en actuele informatie makkelijker vindbaar wordt.

Publieksbereik

Mediamatic heeft in 2013 3 tentoonstellingen (12.857 bezoekers), 81 presentaties (6.727 bezoekers) en 28 workshops (374 deelnemers) georganiseerd. Daarnaast hebben we rondleidingen en bijeenkomsten voor scholieren (194 bezoekers) en opgeleide makers (378 bezoekers) bewerkstelligd. In totaal hebben wij in 2013 20.530 bezoekers ontvangen. De Tostifabriek, die 6 maanden voor onze deur op de kade heeft gestaan, heeft nog eens duizenden bezoekers getrokken. Online heeft Mediamatic 496.571 bezoekers gehad in 2013.

De slechte ligging van de Van Gendhallen heeft ons parten gespeeld. Een tekenend voorbeeld is de MuseumN8: op onze vorige locatie, aan de Vijzelstraat hielden we bij 2.000 bezoekers op met tellen, in de Van Gendhallen trokken we het afgelopen jaar, met een zeker zo aantrekkelijk programma, slechts 200 bezoekers! Ook "Faceless" had, ondanks heel veel goede pers, alleen behoorlijke bezoekersaantallen van groepen, en tijdens evenementen.

We verheugen ons dan ook op de nieuwe locatie, die een stuk eenvoudiger te bereiken zal zijn. Daarom streven we in de periode 2015/2016 naar een jaarlijkse groei van minimaal 10% van de bezoekersaantallen voor onze tentoonstellingen: in 2015 16.500 bezoekers en in 2016 18.150 bezoekers. Daarnaast verwachten we jaarlijks nog steeds minimaal 1.500 bezoekers voor 25 presentaties en 300 deelnemers voor 25 workshops.

Behalve de tentoonstellingen in onze eigen ruimte hebben we in 2013 deel uitgemaakt van twee exposities. In het Museon in Den Haag stond tijdens de tentoonstelling Stad van de Toekomst een werkende aquaponics-toren. En onze genomineerde infographics postercampagne tegen de cultuurbezuinigingen was in juni dit jaar tentoongesteld tijdens Dutch Design Awards 2012 Eunique Karlsruhe (13.500 bezoekers).